

градинитѣ за украшение. А нашия паунѣ е вземѣнъ отъ чичови ти Първанови. Той ги донесе два отъ Цариградѣ.

### Пилица-дяволица.

**Н**ѣкой-си чловѣкъ ималъ обичай да похваща и да взема, каквото му падне чуждо, стига само да го не съгледатъ. И това той правилъ не само между чужди и непознати хора, но и между най-блискитѣ си роднини и приятели. Мнозина знаели за лошата привичка на *Крадливца*, както го наричали, но никой не му казвалъ нищо прѣдъ очитѣ. Тѣ (хората) само се вардили да не задигне нѣщо, щомъ заминавалъ на близо, и си казвали тихичко: „ето го крадльо, ето го — той пакъ може да прибере нѣщо, пазѣте се!“

Единъ пѣтъ „Крадльо“ отишълъ у кумеца си нагосте. И тамъ не забравилъ стария си занаятъ — кражбата. Той съгледалъ въ жгѣла на кѣщата една пила и, като се поозърналъ да го не забѣлѣжатъ, турналъ ѝ въ торбата си. Стопанина потърсилъ пилата — нѣма ѝ; той веднага се сѣтилъ каква е работата и постѣпилъ много умно. Като търщувалъ изъ кѣщи, той захваналъ да си говори:

„Кумъ не краде, —  
И куче пила не яде,  
А пила липсва . . .  
Но мойта пилица  
Е хитра дяволица, —